

Robinson

vychází pod záštitou



noviny pro děti každého věku

zdarma

svět dětí

Výzkumné studie a zprávy UNICEF

Statistika nejsou jen čísla. Data reprezentují jednotlivé děti po celém světě a ukazují nejen místa, kde se jejich život zlepšil, ale také, kam je nutné pomoc směřovat. Rozdíly v příležitostech jsou přitom mezi dětmi z různých zemí stále větší a větší.

Jak čísla mění dětské životy?

Rovné příležitosti pro všechny děti

Každé dítě se počítá – toto heslo si osvojil UNICEF, aby mohl poskytovat pomoc skutečně tam, kde je nejvíce potřeba. Aby byla dodržována práva všech 2,2 miliardy ohrožených a znevýhodněných dětí, je potřeba mít k dispozici přesné statistické údaje.

„Data nám umožňují včas zasáhnout a zachránit tisíce dětských životů, zejména těch v největším ohrožení. Lepší pokrok jsme však schopni udělat jen ve chvíli, kdy budeme vědět, kde jsou děti nejčastěji zneužívané, kde nejvíce dívek a chlapců nechodí do školy, kde udeřila epidemie a kde je kritický nedostatek hygieny,“ tvrdí vedoucí oddělení statistiky UNICEF Tessa Wardlaw.

Většina dat v aktuálně zveřejněné studii pochází z dotazníků a výzkumů uskutečněných v 650 000 domácnostech v 50 zemích světa. Díky těmto výzkumům má již 30 let UNICEF a odborná veřejnost představu, co vše ovlivňuje život dětí. V současnosti UNICEF pracuje na vývoji nových statistických nástrojů, které by měly přinést podrobnější přehled o problémech mladých generací. „Samotná čísla nemění svět. Ale dávají nám lepší šanci ho změnit – díky nim se můžeme efektivněji rozhodnout, kde má naše působení smysl,“ popisuje Tessa Wardlaw.

Loňská zveřejněná studie potvrdila:

- Více než 90 milionů dětí by zemřelo před svými pátými narozeninami, pokud by úmrtnost dětí zůstala na stejných hodnotách jako v roce 1990. Místo toho tyto děti stále žijí díky pokroku ve zdravotní péči v jednotlivých zemích, očkovacích programech, zlepšení úrovně hygieny a také lepšímu přístupu k nezávadné vodě.

- Díky lepší výživě se snížil výskyt zdravotních problémů spojených s nízkým vrstevem dětí o 37 procent ve srovnání s rokem 1990.

- Základní školní docházku absolvuje stále více dětí: zatímco v roce 1990 jen 53 ze 100 dětí chodilo v rozvojových zemích do školy, v současnosti se vzdělává 81 dětí ze 100.

Stále však existují oblasti, ve kterých dochází k porušování dětských práv a je třeba aktivně přispět ke zlepšení situace:

- Téměř 6,6 milionu dětí mladších pěti let ještě každým rokem umírá kvůli chorobám, jejichž vzniku umíme zabránit.

- Patnáct procent světové dětské populace pracuje, což porušuje jejich právo na ochranu před ekonomickým zneužíváním a právo na vzdělání.

- Jedenáct procent dívek je provdáno ještě dříve, než oslaví 15. narozeniny.

Zveřejněná data navíc upozornila, že rozdíl v přístupu k příležitostem se mezi jednotlivými zeměmi stále více prohlubuje:

- Děti pocházející z nejhudšího prostředí mají téměř třikrát nižší pravděpodobnost, že u jejich porodu bude asistovat zkušený lékař či odborník. Zvyšuje se tak riziko porodních komplikací, které ohrožují matku i dítě.

- V Nigeru má jen 39 procent domácností ve vesnicích přístup k čisté pitné vodě a lékařské péči.

- V Čadu připadá na každých 100 chlapců jen 44 dívek, které chodí do školy. Žijí tak bez vzdělání, ochrany a výhod, které jim škola poskytuje.

Mohli bychom pokračovat. Ale nyní si uvědomme, že i na nás záleží, jak a čím UNICEFu můžeme pomoci - a tak tedy pomoci potřebným dětem. Vše včetně kontaktů se dovíte na níže uvedené webové stránce, odkud jsme čerpali fakta i pro tento článek.

www.unicef.cz

Tak z léta už nám zbyly jen vzpomínky a případně fotografie či veselá videonahrávka. Plavky a šortky jsme už před časem vyměnili za svetry a bundy a na náš stůl se opět nastěhovaly učebnice a školní pomůcky. Za těch pár týdnů v lavicích jsme už zjistili, co nového nás v tomto školním roce čeká a co všechno si musíme zopakovat, abychom mohli pokračovat v učení nové látky.

Lámu si hlavu, jak na to!

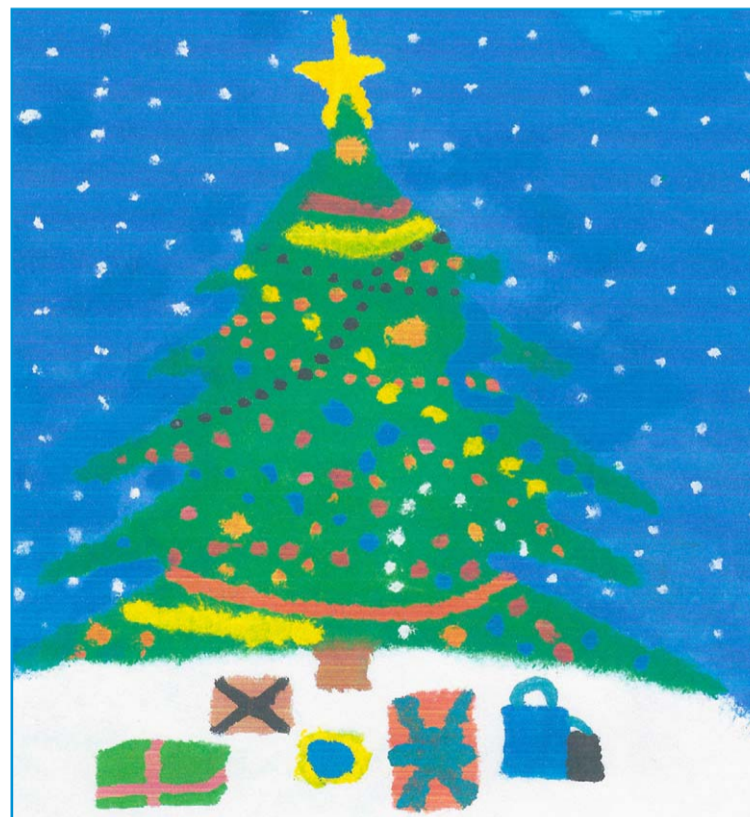
Každý má svůj systém, jak se vyrovnat s výukou a potřebou domácího studia. Romana například upřednostňuje způsob – nic neodkládat. Takže úkoly si píše hned, jak přijde ze školy, nebo před různými kroužky. A pokud nemá jiné povinnosti, také učení se věnuje raději už v odpoledních hodinách. To prý ještě nemá mozek tak unavený. Michal naproti tomu odkládá psaní úkolů, stejně jako učení, až na večerní hodiny. Má svůj pokoj, takže ho běžný provoz rodiny prý nijak neomezuje a má klídek. Říká o sobě, že je sova a že mu jde večerní učení víc do hlavy. Zdeněk, který se věnuje sportu, má většinu odpolední zabraných pro tréninky, takže psaní úkolů a učení se snaží vměstnat mezi vyučování a tréninkové časy, nebo těsně po tréninku, než se rozleží únava. Pro Anežku je nejhodnější dobou brzké ráno. Úkoly si sice občas napíše už odpoledne, nebo večer, ale většinu školních povinností směřuje na ranní hodiny. Rodiče vstávají velice brzy do práce, a tak si Anežka rozloží sešity a učení a dá se do toho. Teprve pak se obléká a upravuje do školy. Nejhorší způsob provozuje asi Patrik, který prostě žádný

systém nemá. Úkoly si někdy napíše odpoledne s kamarády, což je také dobrá volba – bohužel u Patrika ne příliš častá. Někdy doma, když se ho rodiče zeptají, jestli už má hotovou přípravu do školy, ale nejčastěji až ve třídě těsně před vyučováním. Jak to potom dopadá s učením, asi také nemusíme popisovat. A podle toho také vyznívají Patrikovy školní výsledky.

Ať už jste si zvolili jakoukoliv formu, co se psaní úkolů a učení týká, hlavně je třeba se připravovat pravidelně a odpovědně. Někdy sice k tomu potřebujeme rodiče nebo starší sourozence, aby nám poradili a pomohli, takže musíme počkat, až mají čas oni, ale většinou úkoly a látku dokážeme zvládnout sami. A jak říká i staré přísloví: co můžeš udělat dnes, neodkládej na zítra. Může se totiž stát, že čas v potřebné době prostě mít nebudeme. O víkendu nebo o svátcích nám do toho může přijít rodinný výlet, návštěva, kamarádi, kteří vás vytáhnou do kina, na sportování či za jinou zábavou... A pak je najednou pozdě.

Zamyslete se, jak na tyhle povinnosti jdete vy...

Hanka Hosnedlová



Pod vánočním stromkem - Aneta Slámová, 8. A, ZŠ. E. Beneš, Píseň

Bitva o lanovky

Říká se, že v každém z nás dřímá nějaký talent – stačí ho jen probudit. Právě k tomu slouží i krajská soutěž T-Profi, která má za sebou úspěšný první ročník. Tato technicky orientovaná soutěž, jejíž celý název zní Talent pro firmy, se zaměřuje nejen na středoškolskou mládež, ale i na žáky základních škol. Podporuje vztah dětí k technice i možnosti spolupráce firem s dětskými zájemci.

Letošní ročník se odehrával při veletrhu Vzdělání a řemeslo na českobudějovickém výstavišti. Soutěžila čtyři družstva, která zaštiťovaly jihočeské firmy. V každém týmu byli tři studenti středních škol, tři žáci základních škol a jako vedoucí zástupci určené firmy. Zajímavé na tom je, že osazenstva družstev se mezi sebou poznala až přímo na místě dění. Nikdo dopředu neznal ani úkoly, takže se v žádném případě nemohl na soutěž připravit. A nutno dodat, že zadání překvapilo.

Všechny čtyři týmy totiž dostaly za úkol postavit funkční lanovku pouze z dílů stavebnice Merkur, kterou většina dětí důvěrně zná. Ovšem nejenže musela být sestavená lanovka uvedena do provozu, ale navíc se vše muselo uskutečnit v daném časovém limitu. To se nakonec povedlo všem. Byla udělena dvě třetí místa, pro týmy Kovosvitu a Bosche, jako druhé skončilo družstvo Jihostraje a na stupínku vítězů stanuli žáci a studenti týmu Motor Jikov. A ti také postupují do národního kola.

Podle slov účastníků byla tato soutěžní disciplína nejen o technické zručnosti, ale i o souhře a spolupráci. To vyžadovalo mimo jiné také organizační schopnosti, které se hodí v každé profesi. Kdo ví, třeba v příštím roce budete mezi soutěžícími i vy...

-hh-

DNES ČTĚTE

1.

**Učení - mučení?
Klání mladých konstruktérů**

2.

**Když Ježíšek říká „Huš“
Báseň z ostrova**

3. - 4.

**Hlásí se EKO-KOM
Dračí pochutnáničko
Mejdan papírových šmejdů**

5.

**U posvátné řeky
Tři příběhy**

6.

**Jsou tu vaše
Zoo noviny!**

Svátky štědrosti a lásky

Vánoce patří bezesporu k nejoblíbenějším svátkům v roce. Sice už řadu let nemáme ty správné Vánoce, jaké známe z kreseb Josefa Lady s bílou sněhovou peřinou a lesklými oky zamrzlých rybníků a řek, ale pořád máme naše české Vánoce, pořád máme svého Ježíška, své naděje a tradice. Už dlouho před Štědrým dnem se nám tato báječná událost připomíná na každém kroku. Vyzdobené ulice, lákající výlohy, zářící vánoční stromky, kolečky a písničky... ale také starosti s pořízením dárků pro naše nejbližší. Někdo svědomitě šetřil celé měsíce do kasičky, aby mohl obdarovat své rodiče, sourozence a kamarády alespoň symbolickými dárky. Jiní svěří tuhle starost svým šikovným rukám a dárečky pro své milé vlastnoručně vyrábějí. Další zase řeší situaci vážně míněnými hezkými sliby, jimiž se zavazují naplňovat očekávání svého okolí... Ale vždycky chceme obdarovat své blízké něčím, co je potěší, udělat jim radost, projevit svou lásku a přátelství. A to je to hlavní. Víme, že nemůžeme rodičům darovat třeba čas, kterého se jim nedostává, lepší zaměstnání, které by řešilo jejich problémy, ani zdraví těm, kteří to potřebují, dokonce ani přivolat štěstí. Protože tam zkrátka vaše možnosti a síly nesaňají. Ale můžete darovat radost a potěšení. Třeba tím, že budete na své blízké pamatovat drobností, přáníčkem, ale mnohdy i pomocí v předvánočním čase. To víte sami nejlépe, že v té době je každé ruce třeba. Anebo prostě tím, že budete hodní a poslušní, laskaví a vstřícní. A také bychom neměli zapomínat na úsměv, který prosvětlí vašemu okolí den. Jako by vyšlo malinkaté hřejivé sluníčko. Nic vás to nestojí a svět tím i trošinku díky vám zkrásní...

Pohlednice vaší rukou

Ateliér Malování a kreslení vyhlásil soutěž o nejhezčí vánoční pohlednice. Uspořádá z nich předvánoční výstavu ve svém pražském sídle a tyto ručně kreslené pohlednice se budou na místě prodávat. Získané prostředky budou věnovány dětskému domovu Radost. Pro vítěze mají pořadatelé přichystáno malířské plátno, sadu barev a kolekci pěkných maleb a kreseb nebo malířské kurzy. Máte šanci do 12. prosince. Obrázky musí mít rozměr A5, posílat je můžete na adresu: Výtvarný ateliér Malování a kreslení, Balbínova 28, Praha 2.

A je to tady - začala nám zima... To znamená, že brzo přijde Ježíšek a po něm volné dny na horách plné lyžování, sáňkování... Ale ještě, než toto vše nastane, máme tu poslední letošní vložený list o třídění. A také poslední příběh boje hodných a zlých odpadů, které jako vždy vypráví naše babička. A i tentokrát měla co dělat s množstvím správných odpovědí. Protože je nejen moudrá, ale i pracovitá, včas nám vylosovala tři výherce. Ale ještě než se dostaneme k výhercům, tak prozradíme správnou odpověď: **Nezbedné zvířecí packy, třídí odpad hajdalácky. Pak moudrá doktorka liška, kontejnerům léčí bříška.** A komu pošleme drobné dárky? Jsou to: Adam Švejda z Nových Hradů, Zdenka Čápová z Jindřichova Hradce a Monika Bastlová z Třebetic. Gratulujeme a nezapomeňte - na další straně je zase doplňovačka o ceny.

I paní Příroda miluje pořádek

Poslední dobou se stále více mluví o třídění odpadů. Vlastně nejen mluví, ale obrazně řečeno, na každém rohu na toto téma narazíme - doma, na ulici, v obchodech, ve škole... Je vůbec normální třídít odpad? Někdo to bere jako samozřejmost, pro někoho je to povinnost a někdo tím opovrhuje, anebo se za to dokonce stydí.

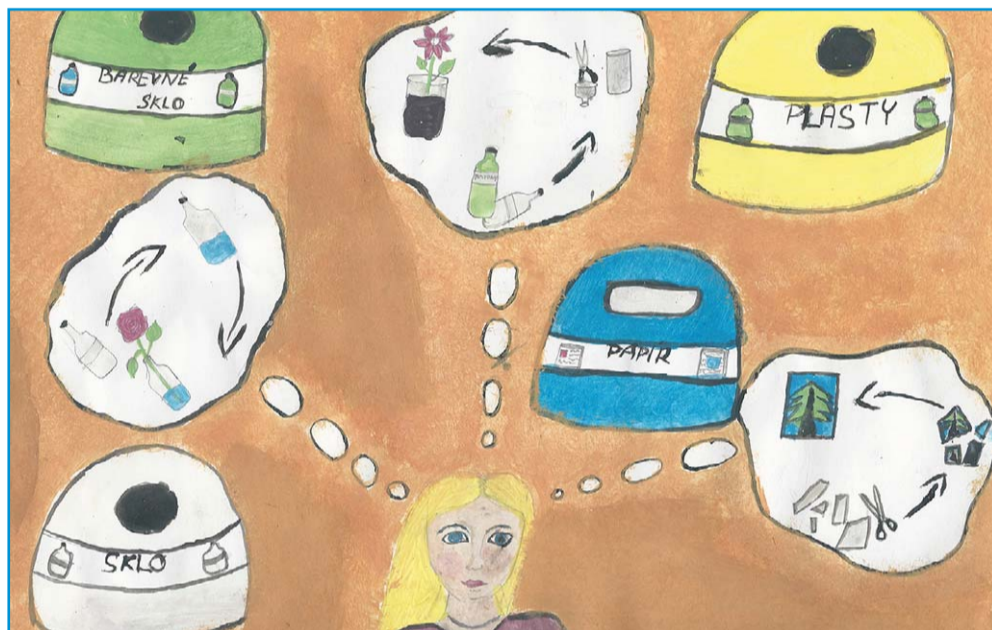
Když už nebudeme sáhodlouze přemýšlet nad tím, že je to správné a pro budoucnost naší Země důležité, musíme si ještě přiznat, že lidé vlastně třídí odnepaměti. Ano, je to tak a ani si to neuvědomujeme.

Tak schválně - třeba báseň Karla Jaromíra Erbena. Ne, nebojte se, nechceme vás zkoušet z literatury, ale v jeho známém Štědrém večeru jsou verše, které se nám právě teď, v čase předvánočním, náramně šiknou:

Hospodáři štedrovku,
kravám po výslužce,
kohoutovi česneku,
hrachu jeho družce.
Ovocnému stromoví
od večere kosti
a zlatoušky na stěnu
tomu, kdo se postí.

Každému je tedy rozdáán dárek, který mu nejvíce nejen vyhovuje, ale také ho potěší. Vidíte? Už naši předkové věděli, že je třeba mnohé dělit a rozdělovat. A přitom se nemusí jednat jenom o odpady, ale vlastně o cokoli. A takovýchto historických příkladů bychom mohli najít více.

Ale přesuňme se zpátky do současnosti. Schválně se zamyslete, kolik toho během dne roztrháte: učebnice či sešity, které zrovna potřebujete, či nepotřebujete na vyučovací hodinu, jistě nemáte na jedné



Ilustraci ze soutěže Obrázky na plachtu namalovala Karolína Tichá, 8. B, ZŠ J. A. Komenského, Blatná



Ilustraci ze soutěže Obrázky na plachtu namalovala Karolína Soukupová, 9. B, ZŠ J. A. Komenského, Blatná

hromadě ani tužky, propisky, pastelky... A co oblečení? Ve skříni máte zvlášť trička, kalkoty, ponožky (opravdu by bylo hloupé dát dohromady bílou a černou, pokud si zrovna nechcete hrát na klauna)...

Nebo domy, barvy, rostliny, zvířata - třeba takový pes: malý, velký, chlupatý, bojovný. A zamysleli jste se někdy, jak se od sebe odlišujeme i my lidé? Mnohdy si to vůbec neuvědomujeme, ale sami se zařazujeme do různých škatulek - podle barvy pleti, vzdělání, národnosti, náboženství, na zlé, hodné, veselé, smutné... A nemyslíme to nijak zle, bereme to jako fakt.

Co na to říct? V životě jsme už od malička vedeni k tomu, abychom vše roztřídili. A je to proto, aby byl ve všem pořádek a správně jsme určili, co kam patří a k čemu co slouží.

Proč by nám tedy mělo připadat divné třídít odpad na papír, plasty, sklo, nápojové kartony či kovy? Je to normální, tak jako roztřídíme x jiných věcí každý den. Jen si stačí na tuto činnost zvyknout a uvidíte, že si za chvíli nebudete umět jiné zacházení s odpady ani představit. Prostě vám přijde přirozené, že ten či onen odpad hodíte pokaždé do té či oné nádoby, kam patří.

Pokud se vám kvůli tomu bude ještě někdo smát nebo klepat si třeba na čelo, že jste divní, tak se ho stačí zeptat, jestli má také doma všechno na jedné hromadě, a když něco hledá, jak se v tom asi nervozně přehrabuje a v duchu na sebe nadává.

A na závěr máme malé přání - blíží se Vánoce - a to je vždy pod stromčkem spousta dáreků. Zkuste po jejich vybalení všechny papíry a igelity správně roztřídít. Bude to takový malý vánoční dárek pro paní Přírodu, která vám poděkuje jasnou hvězdnou oblohou. Ostatně, i paní Příroda má vše pěkně roztříděno, dokonce i nádherné tvary velebně se snájejících sněhových vloček...

-red-

Odkaz draka Modrouše

Za třemi loukami, pěti potoky a sedmero horami byla jedna malá, ale hezká zemička. Lidé tam žili celkem spokojeně a v pohodě. Ale jednoho dne se na obloze objevil temný mrak, jehož stín obyvatelé téhle zemičky doslova vyděsil. Teprve po nějaké chvíli zjistili, že to není mrak, ale obrovský letící drak. Ten se snesl k zemi a uprostřed rozlehlých skal upustil něco, co rychle padalo k zemi. Když to dopadlo, zadunělo to tak, že se zatřásl všechny okolní kopce. Král okamžitě vyslal oddíl vojáků, aby zjistili, co se to ve skalách vlastně stalo. Zakrátko se vojáci se vrátili s odpovědí, že to bylo velikánské modré dračí vejce.

Každý den se chodili zvědové ze zámku do skal dívat, co se s tím nevyžádaným dárkem děje. Po několika dnech se začalo vejce mlít a hýbat, pak se objevily první trhliny na jeho povrchu a jednoho dne se vejce rozpruklo a ven se začalo drát něco modrého a nedočkavého. Byl to malý dráček s čupřinou šupin na šesulce oválné hlavy, s velkýma očima a širokými čelistmi. Právě v tu chvíli tam byla na výletě 3.B z blízké školy a děti leknutím zapomněly na svačiny, které si vybalily, aby posvačily. Dráček se nemotorně postavil na všechny čtyři, zamlel ocasem doprava a doleva a hned začal natahovat svou modrou hlavu směrem k zíráním klukům a děvčátkům. Ti ani nedýchali a ochotně nastavovali své svačiny, aby si dráček vybral něco k snědku. Dráček sice opatrně posbíral do široké pusy několik svačin, pak je ale vyplivl a začal je pečlivě předníma nohama a dlouhým modrým jazykem zručně rozbalovat. K velikému překvapení všech však nevšimavě odsunul rohlíky, chleby, šunku, sýr i jablka a s velikou chutí začal požírat povalující se papíry. Dokonce přitom zálibně mlaskal.

Paní učitelka Ševelíková se konečně vzpamatovala ze šoku a zavelela dětem k odchodu. Malá Kačenka Pytlíková ale nenápadně vyndala z batohu čmárací sešitek a vytrhla pár stránek.



Dráček se po nich ohnal jazykem a už je s chutí přežvykoval. Než si Kačenka stačila batoh zapnout, už jeho dlouhá modrá pusa šmátrala uvnitř a vytahovala učebnice a sešity a hned je se zálibou drtila mezi širokými zuby. Děti včetně paní učitelky se daly na zběsilý útěk. Jen malá Kačenka dráčkovi zašepkala: „Zítřka ti přinesu k obědu noviny.“ A dráček radostně kýval modrou hlavou, až mu šesulka poskakovala ze strany na stranu.

A tak začala Kačenka a po ní i další děti a po nich časem i ostatní obyvatelé nosit dráčkovi, kterého pojmenovali Modroušek, papírové obědy, svačiny a večeře. Bylo to jednoduché. Prostě sbírali starý papír, obaly, noviny, krabice a podobně, které od té chvíle už neházeli do popelnic a do košů, ale nosili do skal. A Modrouš utěšeně rostl a mohutněl, až byl velký jako skály okolo něho.

Jednoho dne, právě když k jeho doupěti přišla mateřská školka Jahůdka s plnými batůžky papírových mlsek, zjistili, že se Modrouš už do údolí ve skalách téměř nevejde. „Musím odletět, nedá se nic dělat, tak už to u nás draků prostě chodí,“ řekl posmutnělým, ale rozhodným hlasem Modrouš. A děti jen smutně stály a rozbalovaly své batůžky, aby draka nakrmily na dlouhou cestu. Pak se Modrouš vznesl do oblak, zakroužil nad skalami, zamával křídly a pomalu odletěl. Možná, že někde, o pořádný kus dál, v jiné zemi, zase snesl nové velké modré vejce.

Jenomže děti i dospělí v té malé zemičce si už zvykli třídít papír od ostatního odpadu, a tak jej ze zvyku nosili dál do bývalého dračího doupěte. Pan král svolal své rádce a nakonec vymysleli, že po městech a obcích postaví velké kontejnery, které na Modroušovu památku natřeli na modro. A lidé do nich házeli starý papír, modrá autka pak odvážela jejich obsah do papíren, kde ze starého papíru vznikali noví. Tak naučil modrý drak lidi třídít papír.

Text: Hanka Hosnedlová
Ilustrace: Zdeňka Študlarová

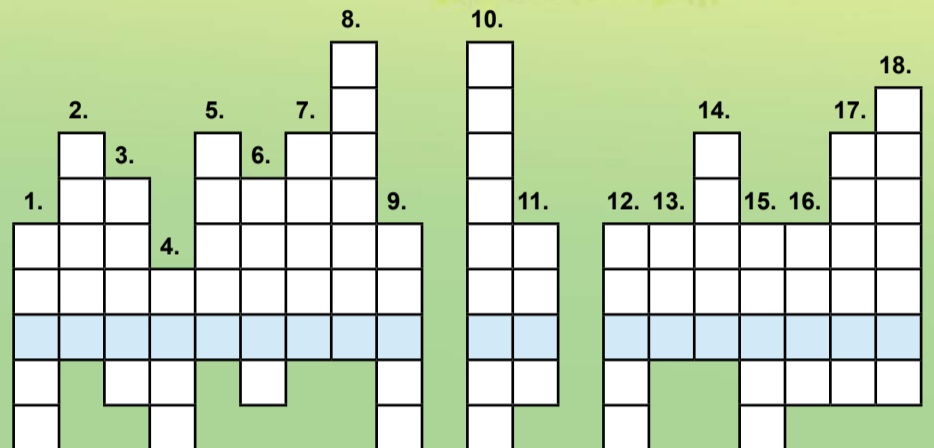


Doplňovačka s kvízem

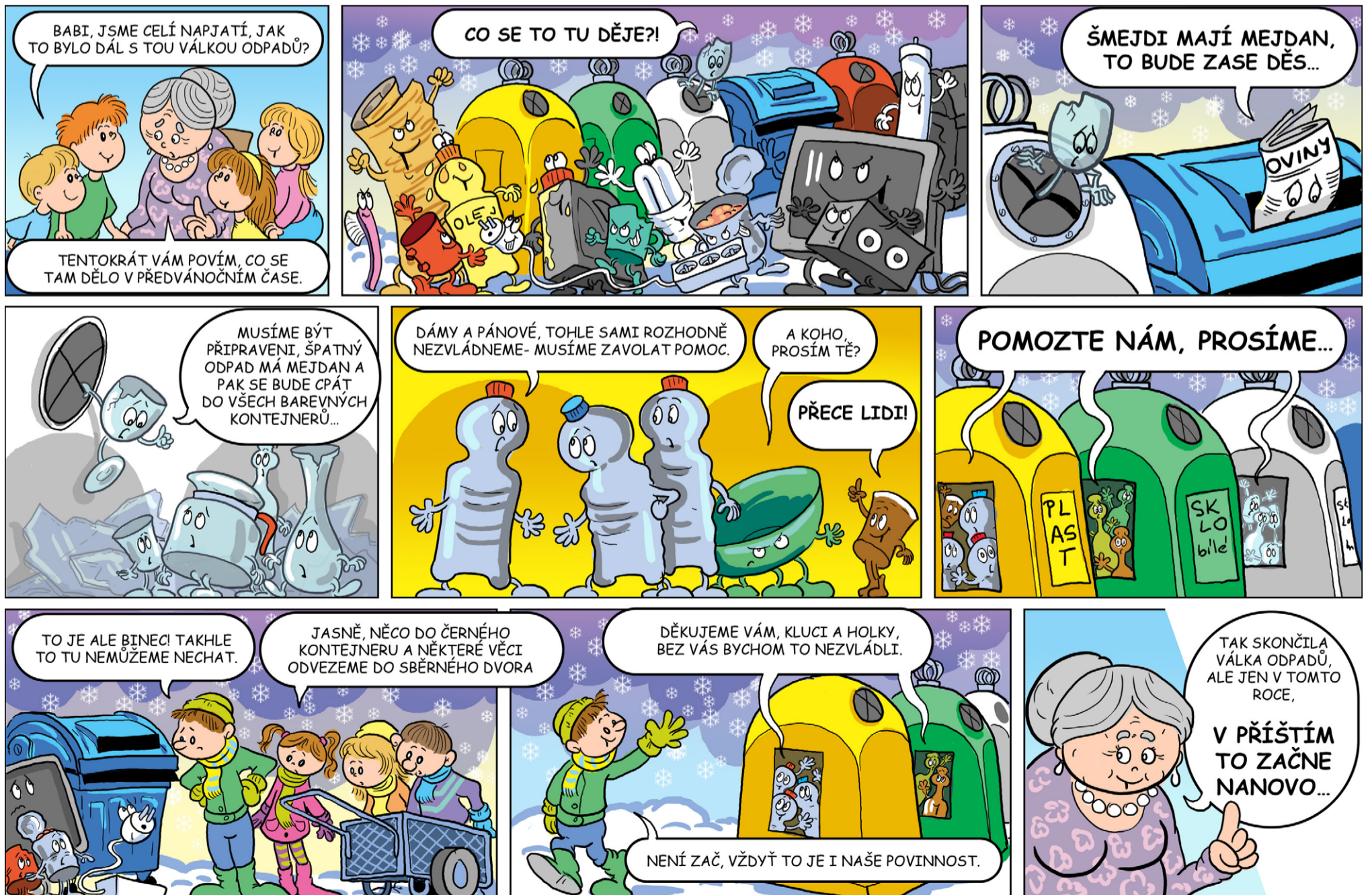
V čertí škole učí čerty,
s odpady že nejsou žerty.
I o svátcích správné není,
... (tajenka).

Za okny už nám začíná ta pravá zima
a my se musíme zahalit do kožíšků.
Ale protože nejkrásnější teplo je od ohně,
tak jsme zašli na návštěvu
do opravdického pekla.
Vyluštíte tajenku, na co si mají dát pozor
i malí čertíci?

Správnou odpověď nám zašlete
do **23. prosince 2015**
na e-mail: redakce@noviny-robinson.cz.
Tři z vás vylosujeme a odměníme.
A nezapomeňte uvést celé jméno a adresu,
ať vás pošťák s dárčky lehce najde!



Komiksové příběhy odpadů



Námět a text: Hanka Hosnedlová, stránku nakreslila: Zdeňka Študlarová



Návštěvníci Zoo Hluboká nad Vltavou mohou po celý rok sledovat vodní hrátky našich dvou vydr říčních (Lutra lutra). Ani jedna z nich se nenarodila v žádné zoo, ale byla k nám přivezena jako nalezená mláďata, která potřebovala péči.

O našich vydrách



Ahoj kluci a holky, ahoj dospěláci!

Poznááte mě? No jistě, jsem pelikán, tedy přesněji řečeno pelikán bílý. Možná to nevíte, ale i když na to nevypadám, jsem dobrý letec. Výjimečně mířím i na území střední Evropy, takže mě můžete potkat i u vás v České republice, jak sám ochutnávám ryby z moravských řek nebo jihočeských rybníků. Jo, ještě před šedesáti lety, když nás stovky hnízdily u Nezdiderského jezera v Maďarsku, to i osm kamarádů zaletělo na návštěvu vašeho rybníka u Čejkovic. Mou domovinou je Afrika a jihozápadní Evropa až po Střední Asii. My pelikáni žijeme jako velká rodina - největší naše kolonie na jezeře Rukwa v Tanzánii může mít i víc než 70 000 jedinců. Taková větší famílie, co? Hnízda, která jsou z velké hromady větví a různých rostlin, si stavíme na zemi v blízkosti mělkých jezer nebo v bažinách.

Jak jistě víte, žijeme se rybami - denně zblázneme minimálně 1,5 kilo. Na lov často vyrážíme ve skupinkách buď brzo ráno, nebo zase až k večeru. Ryby chytáme do svého hrdelního vaku - plaveme si po hladině, zbystříme rybu, naženeme ji do mělké vody a pak ji vytáhneme. Velkou hrozbou pro nás je znečištění a ztráta míst pro lov a hnízdění, ale také nás stále loví pyláci. Z našeho vaku se vyrábí sáčky na tabák a tuk mladých jedinců se používá v tradiční indické a čínské medicíně.

Asi bych měl ještě říct o sobě něco konkrétního. Dorůstám velikosti labutě, tedy 148 - 175 cm, rozpětí křídel mám 226 - 300 cm a pohybují se v těžké váze 5 - 15 kg. Mě mohutné dobře vypracované tělo končí krátkým ocasem, naproti tomu na hlavě mám dlouhý silný zobák s typickým vakem. Už podle názvu jsem celý bílý, místy lehce narůžovělý, jen konce letek mám černohnědé a krátké nožky růžové. Když letím, tak mávám mocně křídly, ale často také jen tak plachtím a krk mám při tom položený na hřbet.

Tak jsem nějak z toho vyprávění vyhládl, asi si půjdu ulovit kapřičku.

Tak Petruv zdar

Váš PELIKÁN BÍLÝ



Mokrá vydra

Vydra říční je lasicovitá šelmička, která se dokáže hbitě pohybovat po souši, ale ještě mrštnější je ve vodě, kde díky plovacím blánám a protáhlému oválnému tvaru těla rychle plave a skvěle se potápí. Je aktivní po celý rok, ale ani v nejchladnějších zimách se nemusí bát vzlézt do studené vody, protože ji dokonale chrání její hustý kožich. Tělo má pokryto více jak jedním stem miliónů chlupů, mezi kterými se drží vzduch jako izolační vrstva chránící kůži. Když vyleze z vody, svazčky chlupů vytvoří snopečky, které usnadňují odkapání vody. Vydra tráví pečlivou péči o svou srst desetinu dne.

Vydra říční ráda žije u potoků, řek a rybníků, ale může se vyskytovat i u mokřadů a zavlažovacích kanálů. Důležité pro ni je, aby voda nebyla chemicky znečištěná a aby kolem vodního prostředí našla dostatek vhodných úkrytů. Noru si nejčastěji hrabe ve břehu a jeden z jejich vchodů bývá pod vodou. Největší část jídelníčku vydry tvoří ryby, ale loví také hlodavce, vodní ptáky, žáby a hmyz. Tyto šelmy patří k jedním z mála savců, kteří si rádi hrají i v dospělosti.

Zoo Hluboká v současnosti chová dvě vydry



Vydří hra

říční. Starší z nich se jmenuje Žaneta, protože k nám byla přivezena 27. prosince 2002, kdy má svátek Žaneta. Podchlazené mládě bylo nalezeno u rybníku Vajgar nedaleko Jindřichova Hradce. V zoo pan veterinář zjistil, že má zápal plic. Vydří samička se uzdravila díky obětavé péči paní ošetřovatelky. Žaneta dostávala mléko, protože na pevnou stravu byla ještě malá. Později se stala společnicí samce Silvestra, který přišel do zoo stejným způsobem na Silvestra roku 2000 a dožil se u nás krásných 13 let.

Mladší z našich vydr byla nalezena u Třeboně 13. listopadu 2013 ve stejném špatném stavu jako Žaneta. Dostala jméno Adélka a to jí zůstalo, i když se později zjistilo, že se jedná o samce. Nahradiil uhybnulého Silvestra a probudil v babičce Žanetě zase chuť do hraní.

Nejedná se o ojedinelou věc, že jsou k nám přivezena handicapovaná vydří mláďata, nejčastěji ta z pozdních vrhů. V zimě se mohou ztratit ve sněhu, když začnou vylézat z nory, nebo je při



Žaneta a Adélka

stěhování do jiného úkrytu vyruší člověk a matka se nestihne pro poslední mládě vrátit. Letos k nám byla dovezena hned dvě vydří mláďata již v první polovině srpna. Byla pojmenována Kirra a Annie. Mohou to být sourozenci, protože byla nalezena nedaleko od sebe. Také potřebovala krmít mlékem, ale nyní už jí maso. Jejich novým domovem se stane Zoo Děčín.

Vydra říční patří v České republice k silně ohroženým druhům. V jižních Čechách a na Šumavě je populace vydr poměrně silná, protože zde vydry nalézají vhodné prostředí, ale dochází tu také často k nepřírozenému úmrtí těchto šelem. Nejčastější příčinou je přejetí vozidlem na silnici.

Jak si Žaneta a Adélka hrají, můžou návštěvníci vidět každý den. Nejlepší doba je kolem desáté hodiny ráno, nebo ve tři odpoledne, kdy jsou krmeny. Chutnají jim ryby, myši, kuřata, hovězí maso, ale i hroznové víno a švestky.

ŠKOLNÍ VÝPRAVY DO ZOO

Hraj si, bav se, poznávej - zoo ti v tom pomáhej

Zpřesťete si hodiny přírodopisu, biologie či ekologie nejen návštěvou zoo, ale i některým z našich vzdělávacích programů. Programy nabízíme pro všechny typy škol.

Medvědí dobrodružství

Pojďme se podívat do světa medvěda hnědého! Kde žije medvěd? Co byste mu připravili k obědu? Jak vypadá jeho doupě? Proč tak dlouho v zimě spí? Program je určen pro každého (MŠ, 1., 2. stupeň ZŠ a SŠ).

Celou nabídku vzdělávacích programů a bližší informace naleznete na www.zoohluboka.cz. Pro objednání programů můžete využít elektronický formulář nebo kontaktovat naše vzdělávací oddělení na telefonním čísle 387 002 212 nebo 602 390 355.

NOVINKY VE ZKRATCE

Ady a jeho Milady

Když do naší zoo letos v dubnu přivezli samičku kočky pouštní, musela zůstat oddělena od našeho samečka Adyho pletivem, aby si na sebe postupně zvykla. Uběhlo 5 měsíců a náš pár konečně může celý výběh sdílet dohromady. Jakmile byly v druhé polovině září otevřeny dveře, které je oddělovaly, oba si nejdříve ujasnili, kdo má v této domácnosti hlavní slovo. Kocourek Ady se narodil roku 2009 v Zoo Brno a kočička Milady přišla na svět až ve Francii v roce 2014. Těšíme se na jejich roztočilá koťátka!



Proužkování čiperové

Na konci září do naší zoo přibyl nový druh roztomilých zvířátek, který k nám byl přivezen ze Zoo Magdeburg. Jedná se o veverky šedobíché. Můžete je vidět ve společné expozici s králiky divokými, kterou najdete vedle jeřábů popelavých. I když se podobají slavným chipmunkům, nepatří mezi ně, ale zařazují se do skupiny asijských veverek a bývají také nazývány jako asijské proužkované veverky. Tito čiperové žijí hlavně ve střední a západní Číně, severním Thajsku a severní Barmě.

Milé podzemní překvapení

Přišel podzim a blíží se zima, kdy některé druhy zvířat musíme zazimovat, proto se už nečeká žádná nadílka mláďat. Tamaríni vousatí se rozhodli všechny radostné překvapit a samička Žijí porodila dvojčátka. Mláďátka, která od té doby už povyrosla, jsou k vidění se svou rodinou v pavilonu Matamata.

Tři nové slečny

Naše stádečko kamzíků se v říjnu rozrostlo o tři nové samice. Dvě z koziček k nám byly přivezeny ze zahraničí - jedna ze švýcarského Bernu, druhá ze slovenských Košic. Třetí koza přijela z Olomouce. Hlavou stáda je v přírodě jedna ze samic, takže se naše kozičky musí nejdříve spolu dohodnout, kdo bude velet. Říše u kamzíků probíhá od října do prosince a kůzlátka se rodí od května do června. Spolu s kozlem se prohánějí po výběhu v části expozice Nová setkání, která je věnována životu vysoko v horách.

Altaj se dočkal

Náš samec medvěda plavého Altaj musel několik měsíců čekat, než mohl konečně přímo pozdravit své nevěsty. Od 29. července věděl, že má nové spolubydlící. O měsíc později se Altaj začal s Gul a Zuchrou dělit o výběh, ale střídali se v něm a zatím je nemohl otlapkat. Až 3. listopadu vyšli všichni tři společně poprvé do výběhu. První setkání bylo opatrné a rozpačité. I když se k nim přibližoval pomalu, Altaje holky velice zajímaly. První očichávání a pošůchování proběhlo mezi Altajem a Zuchrou, protože mladší Gul se Altaje trochu bála. Když se osmělila, zjistila, že by si mohla s Altajem dobře rozumět. Zdá se, že je v jeho společnosti opravdu ráda. Naši tři medvědi nyní tedy žijí spolu a my doufáme, že se snad příští rok dočkáme i medvídat.



KALENDÁŘ AKCÍ 2015

Zoo není jen procházka mezi zvířaty. Přijďte se k nám také dozvědět něco nového, zajímavého, hrát si a bavit se.

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA!

V případě nepříznivé počasí může být akce zrušena, nebo přesunuta na jiný termín. Informace o akcích na tel.: 387 002 211, 724 113 797 nebo 724 846 142.

PROSINEC

17. 12. - 3. 1. 2016 Vánočně nasvícená zoo
24. 12. Štědrý den v zoo

Toto je předpokládaný plán akcí na konec roku 2015. Případné změny budou včas uveřejněny na našich internetových stránkách www.zoohluboka.cz